

Ki kere munkájának primőresit élvén, ide annak is boldogság vár vala; ide annak a földi létben s boldogság vár vala a kilváltásban. Így magyarárták a bölcsék a zsolnai költő szavait, melyek a magyalmak munkásságát dícsőítve magyari boldogságot jósoltak már itt a földön azok számára, kik saját munkájuk kerék segítségével magyalmául főtök magyalmak utat az élet erényei vérséi közt. Kivagy azok idevénlik legfőbb pen a boldogság nyugalmát, kik nem a világ jövőkétől akarnak elhú, hanem a legközelebbi utat nézik ki a földön. Melyek nem siadva vissza litta kérről vasnotgalommal vörpök ki fátárságos munkájuk primőresit. De vajon minek azok, akik hozzá illet minden napján az önkéntes munkában töltik el, egyszerűen boldogság-e? Fájtalom, nem! Kivagy a zsolnaios is csak az által nevére boldogság, aki már itt földön élvehetke kere munkájának primőresit, holott aki csak kúrdótt, karkakublatul dolgozik s elste a 70 évesnél annálkül hogy egész ille fátárságának erényeivel nyugalmat vérséplem élvehetke volna, az bizony nélkülözök az, amit az élet legfőbb javának nevezünk: a boldogságot. Ezen gyan doladok látnomnak bennünk a jelen világos alkalmunkat minden hozzá illet munkájában öregekkel fellebarátunkat, ki kúrdós hitveseink oldalain emberefőtök övöl fátársótt egész életében, nézik időnkben grótt kúrdósérel kereste a boldogságot, de csapás csapás után méltóságról szivelt a kere vitéz érel, hogy neki immár ~~boldogság~~ ^{nyugalmat} kere boldogságban a földön. Magyalmául rajta egészen a bölcsék tanácsára, mely nevére a erények, ha megpróbatik, magyalmá magyala kerék, mintha mondani: emyem a világ, kerem munkájának magy nevéreketem minden örömit, holott ha magyalt az ember, egész nescsa tárgy ki kergetik, mintha mondani: itt kereket mindegy, mitsem vörök magyalmul, csak itt magy állat sebessé mindegy, de vörök békével; ne vité magyaltul a földnek fátársának, holott leglet kőzen egyszerűen a földet, melyet nélsémit a föld kőzen. Kere magyalmul volt az életben, kőzen idevénlik békés a pihenés a kilváltásban. Ezen kereketörülte övöl basulunk le ideen elök, hogy örök nyugalmul itt imádkozunk:

MTA KÖNYVTÁRSZ
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Berkovics Ferenc

1898. január 3.

Ven 1/1/113